
Kodulehelt mormonandgay.lds.org.

Miks kasutada mõistet „samasooveetus”? Miks mitte öelda lihtsalt „homoseksuaalne inimene”?

Samasooveetus viitab emotsionaalsele, füüsilisele, romantilisele või seksuaalsele veetlusele samast soost isiku vastu. Kui tunnete samasooveetlust, võite soovi korral kasutada enda kirjeldamiseks ka seksuaalse orientatsiooni mõistet. Igal juhul on samasooveetus tehniline mõiste, mis kirjeldab olukorda kedagi sildistamata. Sellel veebilehel kasutatakse seda mõistet, et kaasata ka inimesi, kellele ei meeldi sildistamine, mitte et eitada geide, lesbide või biseksuaalide olemasolu.

Miks ei arutata sellel veebilehel soolise identiteedi häirega või transsoolisusega seonduvat?

Mitmed sel kodulehel jagatavad üldised põhimõtted (näiteks kaasamise ja lahkuse tähtsus) puudutavad viimse aja pühased, kes kogevad soolise identiteedi häiret või määratlevad end transsoolisena. Siiski on samasooveetus ja soolise identiteedi häire väga erinevad. Näiteks need, kes kogevad soolise identiteedi häiret, võivad, kuid ei pruugi kogeda samasooveetlust ning enamik neist, kes kogevad samasooveetlust, ei soovi muuta oma sugu. Psühholoogilisest ja kiriklikust vaatenurgast on need kaks erinevad.

Kas küsite endalt, kas olete homoseksuaalne inimene?

Kui küsite endalt, kas olete homoseksuaalne inimene, olete tõenäoliselt kogunud samasooveetlust ja mõtisklete selle üle, kuidas neid tundeid tõlgendada. Seksuaalsed eelistused on keerulised ja paljudest asjadest mõjutatud. Kuigi romantiline, emotsionaalne või seksuaalne veetus võib anda märku seksuaalsest orientatsioonist, ei peaks te automaatselt eeldama, et see nii on. Seksuaalne eelistus võib olla muutuv. Kui kahtlete, ei peaks te tundma survet ega vajadust kiirustada, et oma seksuaalsuse osas otsusele jõuda.

Sõnad tähendavad erinevatele inimestele erinevaid asju ning ühe sõna tähendus võib meie elu jooksul muutuda. Mida sõnad *homoseksuaalne inimene* teie jaoks tähendavad? On see tunne, orientatsioon või elustiil? Sõnade *homoseksuaalne inimene* kasutamine on muutunud vastavalt ühiskonna või kultuuri muutumisele. Enese homoseksuaalseks inimeseks pidamine võib tähendada, et kogete samasooveetlust, kuid otsustate mitte tegutseda nende tunnete ajel. See mõiste võib kirjeldada seda, kuidas te väljendate end emotsionaalselt, füüsiliselt, seksuaalselt või poliitiliselt. Kui mõtisklete selle üle, mida keegi end homoseksuaalseks inimeseks nimetades silmas peab, siis lihtsalt küsige temalt.

Kas ma peaksin „kapist välja tulema”?

Mõnede inimeste jaoks võib samasooveetluse tunnete enda teada hoidmine kaasa tuua häbi või negatiivse sisemise dialoogi. Nende tunnete jagamine usaldusisikuga võib olla vabastav ja

tervendav. Mõned soovivad siiski, et oleksid kauem oodanud või vähemalt piiranud inimeste arvu, kellega nad oma tundeid jagasid. Seega ei peaks see otsus põhinema surve avalikult „kapist välja” või end avalikult homoseksuaalseks inimeseks tunnustada. Kui otsustate jagada oma tundeid samasoo veetlusest, mõtisklege palvemeelselt, kellele ja kuidas sooviksite sellest oma sureliku kogemuse seigast rääkida.

Kui otsustate rääkida oma samasoo veetluse tundmise kogemustest või ennast avalikult homoseksuaalseks inimeseks tunnustada, tuleks teid toetada ja kohelda lahkelt ja lugupidavalt nii kodus kui kirikus. Me peame olema kõik üksteisega kannatlikud, kui me asjades selgusele jõuame.

Kiriku liikmetena on meil kõigil kohustus kõigile meie vendadele ja õdedele toetav ja armastav keskkond luua. Selline tugivõrgustik muudab evangeeliumi järgi elamise ja Vaimu otsimise palju kergemaks surelikkuse erinevaid aspekte läbides.

Kuidas ma räägin samasoo veetlusest oma vanematele või piiskopile?

Kui tunnete, et kergem on rääkida lapsevanema, mõne teise pereliikme või Kiriku juhiga, kaaluge nendega oma tunnete jagamist. Aidake neil mõista, mida te läbi elate, et nad võiksid pakkuda armastust ja tuge. Kui nad ei mõista, milline see kogemus on, paluge neil lugeda artikleid sellel veebilehel. Sellise vestluse alustamine ei pruugi olla kerge, kuid oluline on vestlust alustada. Olge teid ümbritsevate inimestega kannatlik ja pidage meeles, et te kõik õpite koos. Kui teie lähedastel on teie mõistmise või toetamisega raskusi, võivad nad vajada teie abi. Kohelge oma vanemaid ja juhte sama lahkelt ja lugupidavalt, nagu loodate, et nad teid kohtleksid. See veebileht on loodud selleks, et aidata kõigil paremini mõista samasoo veetlust evangeeliumi vaatenurgast.

Kui ma olen piisavalt ustav, kas siis mu samasoo veetlus kaob?

Samasoo veetluse tugevus ei ole seotud teie ustavusega. Paljud inimesed palvetavad aastaid ja teevad kõik, et olla kuulekad, kuid leiavad, et tunnevad endiselt veetlust samast soost inimeste vastu. Samasoo veetluse kogemise intensiivsus on väga erinev ja pole kõigil ühesugune. Mõned tunnevad tõmmet mõlema sugupoole vastu, teistele meeldivad aga ainult samasoolised. Mõnedel kahaneb aja jooksul samasoo veetlus või vähemalt nende tunnete intensiivsus. Igal juhul ei peaks vanemad või juhid ootama või nõudma veetluse muutust.

Sellise veetluse intensiivsus ei pruugi olla teie kontrolli all, kuid te võite siiski valida, kuidas sellele reageerida. Kui küsite Issandalt, mida te saate sellest kogemusest õppida ja kuidas see võib muutuda teie tugevuseks, võib see keskenduda teie usu tulemusele, mida te saate kontrollida. Oma elu andmine Jumala kätte näitab usku, mis toob suuri õnnistusi praegu ja veelgi suuremaid õnnistusi tulevases maailmas.

Kas Kirik muudab kunagi oma õpetust ja lubab samasoolisi abielusid?

Jumala plaani keskmes on õpetus abielust mehe ja naise vahel, mis on Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku lahutamatu õpetus ja see ei muutu:

„Pühakirjadele tugineva õpetusliku põhimõttena kinnitab Kirik, et abielu mehe ja naise vahel on Looja plaanis oma laste igavese saatuse kohta olulisel kohal.

Seksuaalsuhted on kohased ainult mehe ja naise vahel, kes on seaduslikus abielus. Kõik teised seksuaalsuhted, kaasa arvatud samasooliste isikute vahel, õnnestavad jumalikult loodud perekonna institutsiooni. Vastavalt sellele määratleb Kirik abielu kui õigusliku ja seadusliku liidu mehe ja naise vahel” (*Handbook 2: Administering the Church*, 21.4.10).